

[Gertrud Stjernholm Nielsen]

at der i 1977-78 af 35 børne- og opsøgende teatre blev opført over 6.000 forestillinger for et samlet publikum på næsten 700.000, dvs. at der i gennemsnit har været ca. 110 børn pr. forestilling. Sammenholder man dette tal, altså disse godt 6.000 forestillinger, med det samlede antal opførelser for alt professionelt teater i Danmark, nemlig ca. 11.000 forestillinger, får man virkelig indtryk af, hvor stort et felt denne lovgivning drejer sig om, også selv om tilskuerantallet ved de professionelle teatre er forholdsvis større end ved børneteatrene forestillinger, og man undrer sig desuden over, at det virkelig har været muligt med den økonomi – eller snarere mangel på samme – at holde al den teatervirksomhed i gang.

Nu er det jo ingen hemmelighed, at man kommer langt ved at kombinere idealisme med stædighed, men gangbar mønt er det jo ikke. Det går for en tid, men i det lange løb er det nødvendigt, at den tilstrækkelige økonomi er sikret. Ellers vil teatret i værste fald dø, eller i bedste, jeg vil næsten hellere sige næstværste, fald vil det stagnere, og der vil ikke være kræfter til eksperimenter.

Efter kommunisternes mening er det ikke udtryk for overbudspolitik, når man i børneteaterudvalget har regnet på, hvad der skulle til af forestillinger, såfremt man som mål satte sig, at hvert barn fik mulighed for at få to teateroplevelser om året. Man anslår, at det ville kræve et årligt udbud på omkring 20.000 forestillinger, dvs. godt og vel en tredobling af de forestillinger, der blev vist i 1977-78. Skulle det ikke være muligt ret hurtigt at nå dette mål? Det er jo ikke beløb af astronomisk størrelse, der skal til.

Om selve forslaget er der desuden at sige, at vi kan gå ind for intentionerne i de ændringer, der foreslås, såvel at den enkelte teaterarbejders økonomi forbedres, som at der kommer nok så megen stabilitet i teatrenes arbejdsforhold i øvrigt.

Ligeledes kan vi tilslutte os i hvert fald nogle af decentraliseringstankerne. Blot må man håbe, at de modydelse, egnsteatrene skal give deres hjemkommune, ikke vil hindre disse teatre i at få muligheder for at virke som opsøgende teatre, og at ikke andre teatre får for svært ved at komme ind i disse kommuner. Som lovforslaget er udformet, kan et egnsteater principielt startes uden bundgrænse for antal ansatte. Måske skulle

man for at sikre standarden i lighed med de 200 lønmåneder som maksimum sikre, at der som minimum for nystartede egnsteatre foreslås f. eks. 100 lønmåneder. Men kommer der så forbedrede forhold på børneteaterområdet? Ja, det er faktisk et spørgsmål om, i hvor høj grad kulturministeren har taget amter og kommuner i ed. Mener kommuner og amter ikke, at de kan skyde væsentlige beløb ind til teatrene, fordi de f.eks. ikke ønsker at øge kommuneskatterne, der jo i parentes bemærket ikke er progressive, kan resultatet nemt blive en stagnation i stedet for en udvidelse og forbedring på området. I den forbindelse kan man frygte, at bevillingen til § 16 c bliver en slags ambulancetjeneste for halvdøde teatre i stedet for at blive den sikkerhed for nye eksperimenter, som vel egentlig er meningen med den.

Det er særdeles rimeligt, at de teaterfolk, der efter i årevis at have levet på eksistensminimum, men alligevel har skabt levedygtigt teater, nu sikres ordnede økonomiske forhold, men samtidig er det vigtigt at huske, hvordan disse teaterformer er startet, nemlig ikke som velstøttede teatres nyskabende eksperimenter, men ud fra en utilfredshed med det eksisterende teater, både hvad angik dets form og dets indhold. Det er ikke noget nyt, at nye teaterformer opstår i opposition til gamle, uden støtte, uden den borgerlige kritiks bevågenhed, under de værst tænkelige produktionsforhold, udskældt som talentløst, konstrueret, degenereret og indoktrinerende. Det var på den måde, Brecht f. eks. skabte sit teater.

Vi mener altså, at der må stilles væsentlig større beløb til rådighed specielt for § 16 c, så nye teaterformer kan opstå. I øvrigt mener vi, at forholdene i det storkøbenhavnske område kræver en speciel ordning, men det vil vi vende tilbage til under udvalgsarbejdet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Forslaget er et forslag om at øge støtten til de to teaterformer fra statens side fra i 1980 at udgøre 7,7 mill. kr. til 11,7 mill. kr., dvs. med godt 50 pct. Vi er parate til at være med til at bevilge øgede midler til disse to teaterformer. Om ministeren har ramt det helt rigtige, skal jeg naturligvis ikke kunne sige, men vi er principielt indstillet på, at der skal bruges flere penge på dette område.